

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 4Tos/83/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4321010440  
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4321010440.1

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a členov senátu JUDr. Zity Matyóovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci odsúdeného I. I., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, o sťažnosti prokurátorky Okresnej prokuratúry Levice (ďalej len „prokurátor“) proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 13.07.2021, sp. zn. 4Pp/37/2021, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 08.09.2021, takto

### rozhodol:

Podľa § 194 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnuté uznesenie.

Podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona sa žiadosť odsúdeného I. I., narodeného XX.XX.XXXX v H., trvale bytom I., R. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Senica z 26.06.2020, sp. zn. 1T/58/2020 vo výmere 13 (trinásť) mesiacov, z a m i e t a .

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd I. stupňa podľa § 66 odsek 1 písmeno b/, odsek 2 Trestného zákona prepustil odsúdeného I. I. (ďalej len „odsúdený“) z výkonu trestu odňatia slobody, uložil mu skúšobnú dobu 3 roky podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona, nariadil nad ním probačný dohľad 1 rok a určil mu povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa o zamestnanie preukázateľne uchádzať.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa odôvodnil tým, že súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že odsúdený v danom prípade splnil formálnu podmienku, pretože vykonal polovicu z uloženého trestu. Dospel k záveru, že odsúdený splnil materiálnu podmienku a to počas výkonu trestu preukázal polepšenie, nakoľko z hodnotenia vypracovaného ústavom na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že počas doterajšieho výkonu trestu dodržiava ústavný poriadok, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, plní príkazy a pokyny príslušníkov zboru a z dôvodu plnenia svojich povinností bol dňa 10.02.2021 z diferenciacnej skupiny „B“ umiestnený do diferenciacnej skupiny „A“, kde získal jednu disciplinárnu odmenu za plnenie pracovných povinností, naďalej dodržiava ústavný poriadok a stanovené ciele programu zaobchádzania sa u neho plnia priebežne vo všetkých oblastiach. Odsúdený sa zapája do aktivít v oblasti edukácie, ktoré sú zamerané na jeho prevýchovu, podarilo sa dosiahnuť pozitívne zmeny v jeho hodnotovej orientácii a jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti je kritický aj napriek tomu, že sa trestnej činnosti dopustil opakovane. Z odpisu registra trestov je preukázané, že odsúdený sa päťkrát dostal do rozporu s trestným zákonom za rôznu trestnú činnosť, v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Trestnú činnosť a to prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 písm. b/ Trestného zákona, za ktorú vykonáva v súčasnej dobe trest odňatia slobody, odsúdený páchal počas plynutia skúšobnej doby uloženej mu trestným rozkazom OS Pezinok sp.zn. 0T/56/2019, avšak ako vyplýva zo spisového materiálu Okresného súdu Senica sp.zn. 1T/58/2020 odsúdený na svoju obranu uvádzal, že vyživovaciu povinnosť voči dcére si neplnil z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, pretože bol nezamestnaný a sám zabezpečuje výchovu a výživu

svojho mal. syna G.. Z predložených listinných dôkazov bolo preukázané, že odsúdený má do svojej osobnej starostlivosti zvereného syna, ktorého výchovu zabezpečuje sám, nakoľko matka sa o dieťa nezaujíma, čo vyplýva aj z potvrdení resp. správ základnej školy a Mesta I.. Aj keď uvedené skutočnosti neospravedlňujú páchanie trestnej činnosti odsúdeného, ako sám uviedol, uvedomil si nesprávnosť svojho konania a doterajší výkon trestu mal na neho dostatočný prevýchočný vplyv, aby v budúcnosti viedol riadny život. Odsúdený predložil aj doklad preukazujúci, že má poskytnuté zamestnanie v prípade jeho prepustenia na slobodu. Odsúdený si počas výkonu trestu nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť, ktorú si plní. Uvedené skutočnosti v podstate vyplývajú aj z hodnotenia vypracovaného ústavom na výkon trestu, v ktorom sa konštatuje, že riziko páchania trestnej činnosti odsúdeným je nízke a resocializačná prognóza je priaznivá. Riaditeľ ústavu na základe celkového zhodnotenia osobnosti odsúdeného odporučil jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Súd I. stupňa pri rozhodovaní prihliadol aj na charakter trestnej činnosti, za ktorú je odsúdený vo výkone trestu ako aj trestnej činnosti, ktorej sa dopustil v minulosti, pričom je zrejmé že nepáchal závažnú trestnú činnosť a v prípade posledného odsúdenia za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona mu súd uložil trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, nakoľko mal zrejmé za dostačujúce na dosiahnutie nápravy odsúdeného uloženie tohto alternatívneho trestu. Na základe uvedených skutočností súd I. stupňa dospel k záveru, že doposiaľ vykonaný trest splnil u odsúdeného prevýchočný účel a možno od neho očakávať, že v prípade podmiennečného prepustenia povedie riadny život, aby mohol naďalej zabezpečovať starostlivosť o svojho syna, o ktorého matka neprejavuje záujem, a dieťa je na svojho otca citovo naviazané a preto vyhovel návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, podal sťažnosť prokurátor, ktorú odôvodnil tým, že s rozhodnutím súdu sa nestotožňuje, u odsúdeného nie je splnená ani jedna z materiálnych podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, vytvoril si podmienky na vznik len jednej odmeny a to v pracovnej oblasti, z jeho strany nebola vyvíjaná dostatočná aktivita vedúca k získaniu ďalších disciplinárnych odmien. Poukázal na predchádzajúce odsúdenia u odsúdeného a skutočnosť, že z jedného trestu bol v minulosti podmiennečne prepustený, v skúšobnej dobe sa síce osvedčil, avšak opätovne páchal ďalšiu trestnú činnosť a tak tomu bolo aj v skúšobnej dobe určenej mu Trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok, sp. zn. OT/56/2019. Nie je možné bagatelizovať protiprávne konanie odsúdeného tým, že išlo o menej závažnú trestnú činnosť. Ani proklamovaná snaha odsúdeného starať sa o maloletého syna nemôže viesť k dôvodnému očakávaniu, že povedie riadny život. K argumentom odsúdeného, o ktorý opieral svoju žiadosť a to, že má zabezpečené pracovné miesto po prepustení z výkonu trestu, uvádza, že odsúdený má ďalšie maloleté dieťa, ku ktorému si opakovane neplní vyživovaciu povinnosť a to napriek tomu, že v minulosti pracoval a mal zabezpečený príjem. V konaní pred Okresným súdom Senica sa bránil tým, že nemal dostatok finančných prostriedkov, avšak na verejnom zasadnutí uviedol, že pred nástupom do výkonu trestu pracoval. Má za to, že k dosiahnutiu účelu trestu je potrebné, aby odsúdený vykonal celý trest. Uvedené skutočnosti vo svojom súhrne nepredstavujú dostatočnú záruku toho, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život. Záujem odsúdeného o zamestnanie a oľutovanie svojho konania k danému nedáva dostatočnú záruku.

Nadriadený súd pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

Podľa § 69 odsek 1 Trestného zákona po výkone polovice trestu zákazu činnosti môže súd podmiennečne upustiť od výkonu jeho zvyšku, ak odsúdený v čase výkonu trestu spôsobom svojho života preukázal, že ďalší výkon tohto trestu už nie je potrebný.

Nadriadený súd v rámci tejto svojej prieskumnej povinnosti zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia a ktorého obsahom je záver, že u odsúdeného sú splnené materiálne podmienky na podmiennečne upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, sú neopodstatnené a v rozpore so zisteným skutkovým stavom súdom I. stupňa.

Ustanovenie § 66 odsek 1 Trestného zákona vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať z hodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení, povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na

všestranom zhodnotení osobnosti odsúdeného, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu. Krajský súd v posudzovanom prípade prihliadol na všetky okolnosti, ktoré mali význam pre rozhodnutie o tom, či boli splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Z hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody síce vyplynulo, že odsúdený má v podmienkach výkonu trestu správanie na požadovanej úrovni, avšak podľa názoru súdu odsúdený svojím správaním a plnením povinností nepreukázal polepšenie do takej miery, že by bolo možné konštatovať, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a teda, že možno konštatovať jeho úspešnú resocializáciu. Z hľadiska hodnotenia resocializácie odsúdeného, krajský súd zohľadnil predchádzajúce odsúdenia odsúdeného a v tejto súvislosti zdôrazňuje a stotožňuje sa so sťažnostnými námietkami prokurátora, že odsúdený bol v minulosti niekoľkokrát súdne trestaný za trestnú činnosť druhovo rovnakú, trestnej činnosti sa opakovane dopúšťa aj napriek tomu, že v minulosti bol z výkonu trestu odňatia slobody podmiennečne prepustený a aj v rámci skúšobnej doby, ktorá mu bola určená pri podmiennečnom odklade uloženého trestu odňatia slobody, konkrétne trestným rozkazom Okresného súdu Pezinok sp. zn. OT/56/2019. Krajský súd je toho názoru, že dôvody, pre ktoré odsúdený žiada prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, účelovo využíva a to aj s ohľadom na skutočnosti, na ktoré správne poukazuje prokurátor vo svojich sťažnostných námietkach, keď napriek tomu, že vo svojom výsluchu na verejnom zasadnutí uvádzal, že pracoval pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody, dopustil sa trestnej činnosti, keď si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť k ďalšiemu maloletému dieťaťu, pričom v danom konaní odôvodňoval svoju trestnú činnosť nedostatkom finančných prostriedkov, pričom je treba zdôrazniť, že z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Senica vyplýva, že vo vzťahu k tomuto maloletému dieťaťu si odsúdený vyživovaciu povinnosť neplní opakovane a preto nie je možné zdôrazňovať snahu odsúdeného starať sa o maloleté dieťa, keď na druhej strane si neplní svoje povinnosti k ďalšiemu maloletému dieťaťu.

So zreteľom na uvedené nie je možné konštatovať, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a to s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti. Je potrebné, aby odsúdený naďalej vykonával uložený trest odňatia slobody a naďalej tak prebiehal proces jeho resocializácie.

Z uvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnuté uznesenie podľa § 194 odsek 1 Trestného poriadku a zamietol žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Senica z 26.06.2020, sp.zn. 1T/58/2020, pretože neboli splnené podmienky požadované ustanovením § 66 odsek 1 Trestného zákona.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).